

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122203224
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3122203224.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. D. E., o zaplatenie 3.701,84 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 808,83 Eur zastavuje.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.877,51 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.349,52 Eur od 18.9.2021 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu zamieta.

IV. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 55,46% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou dňa 10.5.2022 sa domáhal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 3.701,84 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.365,02 Eur od 18.9.2021 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorú uzavreli dňa 16.1.2015 žalovaný s VÚB, a.s. (ďalej aj „banka“), poskytla banka žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach (VOP), ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 497 Obchodného zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z. a zmluva o úvere je absolútnym obchodom. Žalovaný porušil svoje povinnosti podľa zmluvy, pretože napriek opakovaným výzvam pôvodného veriteľa neplnil pohľadávku riadne a včas. Keďže žalovaný bol v omeškaní presahujúcom tri mesiace a bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s ustanoveniami úverovej zmluvy a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k 16.9.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom žalovaného zároveň vyzval k úhrade dlžnej sumy. Pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy o úvere voči žalovanému postúpil žalobcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020. Pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu vo výške 3.701,84 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.365,02 Eur, riadneho úroku vo výške 1.100,99 Eur, úroku z omeškania vo výške 235,83 Eur. Ohľadom uplatnených zmluvných úrokov poukázal žalobca na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 113/2018 zo dňa 30.7.2019. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadne úhrady pohľadávky. Žalobca si uplatňuje zákonný úrok z omeškania podľa

ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 18.9.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Na výzvu súdu žalobca v písomnom podaní zo dňa 30.1.2023 uviedol, že žalovaný vyčerpal úver v sume 3.500 Eur. Žalovaný vykonal úhrady spolu v sume 3.739,43 Eur, z ktorých boli započítané na istinu suma 1.134,98 Eur, na riadny úrok suma 2.534,59 Eur, na úrok z omeškania suma 0,40 Eur, na poplatky suma 69,46 Eur. Počas splácania úveru bol žalovanému povolený odklad splácania splátok od 20.8.2016 do 20.1.2017, t.j. o 6 mesiacov z dôvodu straty zamestnania a na základe jeho žiadosti bolo zrušené poistenie úveru od 9/2016. Veriteľ úver predčasne zosplatnil pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.5.2019. Dňa 13.5.2019 síce žalovaný uhradil splátku vo výške 85,09 Eur, no nešlo o úhradu splátky splatnej dňa 20.5.2019, ale o doplatenie predchádzajúcej neuhradenej splátky. Pri predčasnom zosplatnení úveru veriteľ postupoval v súlade s ust. § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka. Pri posudzovaní bonity žalovaného právny predchodca vynaložil odbornú starostlivosť. Vychádzal z toho, že žalovaný je slobodný, bez vyživovacej povinnosti, býval u rodičov, splácal iný úver v splátkach po 108 Eur, pričom dopytom do úverového registra boli overené splátky iných úverov v sume 110 Eur a zohľadnil životné náklady vo výške životného minima 198,09 Eur, mesačný príjem žalovaného za posledné tri mesiace 500 Eur, overený dopytom do Sociálnej poisťovne. Ukazovateľ schopnosti splácať predstavoval 191,91 Eur (500 – 198,09 – 110). Žalovaný bol teda schopný splácať splátku 79,07 Eur podľa predmetnej úverovej zmluvy. Nemožno teda hovoriť o porušení povinností dodávateľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. V podaní zo dňa 1.2.2023 žalobca uviedol, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Nakoľko bol žalovaný v čase postúpenia pohľadávky aj napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, bola pohľadávka na žalobcu postúpená v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný bol bankou vyzvaný k úhrade omeškaných splátok výzvou zo dňa 31.7.2019 označenou ako tretia upomienka – pokus o zmier, ku ktorej predložil žalobca podací hárok a potvrdenie o doručení zo systému sledovania zásielok Slovenskej pošty, a.s., a bol vyzvaný aj výzvou označenou ako výzva na predčasné splatenie zostatku úveru aj s príslušenstvom zo dňa 16.9.2019, ku ktorej predložil žalobca fotokópiu zásielky a potvrdenie o doručovaní zo systému sledovania zásielok Slovenskej pošty, a.s.. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nevyžaduje osobitné náležitosti výzvy.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril. Žaloba mu bola doručená uplynutím 15 dní od zverejnenia oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu, webovej stránke súdu v zmysle § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý postup súd zvolil z dôvodu, že napriek vykonanému šetreniu nebola zistená adresa, na ktorej by žalovaný preberal poštové zásielky.

4. Súd po vykonanom dokazovaní oboznámením žaloby, platobnej histórie, pokusu o zmier zo dňa 20.9.2021, listiny z č.l. 8, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 20.9.2021, pokusu o zmier zo dňa 26.4.2022, podacieho hárku, rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, žiadosti o poskytnutie flexipôžičky zo dňa 13.1.2015, zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 16.1.2015, európskych informácii o spotrebiteľskom úvere, dodatkov k zmluve o úvere zo dňa 17.8.2016, 7.9.2016, výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 16.9.2019, fotokópie neprevzatej zásielky, všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. účinných od 1.1.2015 („VOP“), všeobecných poistných podmienok pre poistenie schopnosti splácať splátky flexipôžičky účinných od 1.1.2014, cenníku VÚB, a.s. platného od 1.6.2014, upomienky zo dňa 31.7.2019, správ o pobyte žalovaného, vyjadrenia žalobcu zo dňa 30.1.2023, príloh tohto vyjadrenia, podania žalobcu zo dňa 1.2.2023, príloh tohto vyjadrenia, špecifikácie postúpenej pohľadávky vyhlásil dňa 10.2.2023 rozsudok, ktorým žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Žalobca tvrdil, že pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými z úverovej zmluvy zo dňa 16.1.2015 nadobudol od veriteľa VÚB, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020. Súd prvého stupňa mal za to, že pohľadávka nebola spôsobilá na postúpenie z dôvodu, že neboli splnené všetky podmienky, ktoré stanovuje § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Konkrétne banka pred postúpením pohľadávky nezaslala žalovanému písomnú výzvu, ktorou by banka jednak vyzvala dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozornila dlžníka, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný, hoc aj nebankový subjekt bez súhlasu dlžníka. Zákon síce nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na túto výzvu, avšak z obsahu a zmyslu tohto zákonného ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka upozorniť dlžníka, že ak neuhradí omeškanú

časť peňažnej pohľadávky bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný subjekt. Účelom takejto výzvy je ochrana klienta pred postúpením bankovej pohľadávky na iný subjekt. Cieľom je, aby bol spotrebiteľ vo výzve upozorený nielen na omeškanie s úhradou pohľadávky, ale aj na jeho následok v podobe postúpenia bankovej pohľadávky na inú osobu a vytvoriť tak spotrebiteľovi priestor na možnosť zvrátiť postúpenie pohľadávky tým, že omeškanú pohľadávku banke v dodatočne stanovenej lehote uhradí. Písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (teda v súvislosti s vyhlasovaním mimoriadnej splatnosti úveru) a písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (teda v súvislosti s osobitnými podmienkami postupovania pohľadávok) sa navzájom nenahrádzajú, ani nekonzumujú, keď účel každej z nich a aj z toho plynúci obsah každej z nich je odlišný. Preto súd výzvy banky zo dňa 31.7.2019, 16.9.2019, ohľadom ktorých žalobca preukázal ich doručovanie poštou žalovanému, nepovažoval za kvalifikované výzvy, ich obsah nezodpovedá účelu a zmyslu § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd prvého stupňa na podporu svojho právneho zdôvodnenia odkázal na rovnaký právny názor vyjadrený v obdobných právnych veciach Krajským súdom v Žiline v rozsudku sp. zn. 11CoCsp/21/2020 zo dňa 29.07.2020 a Krajským súdom v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 6CoCsp 16/2022 zo dňa 17.5.2022.

5. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 5CoCsp 11/2023-159 zo dňa 18.10.2023 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nestotožnil sa s právnym posúdením súdu prvej inštancie. Podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. neumožňuje výklad, na základe ktorého by výzva banky adresovaná dlžníkovi musela obsahovať upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky a musela by byť urobená samostatne mimo iných úkonov banky. Uvedené požiadavky sú nad rámec zákona a nie je možné ich vyžadovať a ich nesplnenie považovať za dôvod neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky banky na základe ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. Za výzvu podľa citovaného zákonného ustanovenia možno považovať výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 16.9.2019, ktorá bola doručená žalovanému fikciou doručenia a ktorou banka jednak zosplatnila úver a zároveň vyzvala žalovaného na zaplatenie dlhu v lehote 7 dní od doručenia výzvy, t.j. uvedenou výzvou bol žalovaný upozorený na omeškanie so splácaním dlhu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. Obsahom tejto listiny bolo teda viac právnych úkonov. Tiež bolo preukázané, že v čase postúpenia pohľadávky na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 bol žalovaný v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením peňažného záväzku voči banke. Boli teda splnené obidve podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. a preto je postúpenie pohľadávky na žalobcu platné a žalobca je aktívne vecne legitimovaný v konaní. Odvolací súd trvá na uvedených záveroch, hoci si je vedomý nejednotnej rozhodovacej praxe súdov v danej otázke. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie, aby v ďalšom konaní vec preskúmal, posúdil zosplatenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, preskúmal náležitosti úverovej zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a vo veci znova rozhodol.

6. Po vrátení veci súd prvej inštancie vytyčil vo veci nový termín pojednávania, na ktorý predvolal strany sporu. Žalovaný bol predvolaný podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP z adresy jeho bydliska evidovanej v Registri obyvateľov Slovenskej republiky, a podľa § 111 ods. 3 CSP sa predvolanie považuje za doručené dňom jeho vrátenia súdu, keďže žalovaný ho neprevzal v odbernej lehote. Vec bola prejednaná podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalovaného a v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, ktorí s tým súhlasili. Strany o odročenie pojednávania nežiadali.

7. Súd výzvou zo dňa 14.12.2023 učenou v zmysle § 150 ods. 2 CSP vyzval žalobcu, aby vysvetlil dôvodnosť nároku na zmluvný riadny úrok z úveru, ktorý bol žalovanému vyúčtovaný vo výške 3.635,58 Eur, no celkové náklady predstavujúce uvedený úrok boli v zmluve o úvere dojednané vo výške 2.826,75 Eur, pričom toto vysvetlenie nech žalobca učiní v nadväznosti na judikatúru Najvyššieho súdu SR (napr. uznesenie sp. zn. 5Cdo 42/2020 zo dňa 16.6.2020), v zmysle ktorej po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí a aby uviedol skutkové tvrdenia, ktorými zdôvodní oprávnenosť účtovaných poplatkov za opomienky.

8. Na výzvu súdu reagoval žalobca podaním zo dňa 3.1.2024, ktorým vzal žalobu späť v časti o zaplatenie riadneho úroku vo výške 808,83 Eur (3.635,58 Eur – 2.826,75 Eur). Uviedol, že trvá na zaplatení riadneho úroku v sume 292,16 Eur. Ďalej uviedol, že pôvodný veriteľ a žalovaný si v zmysle

čl. I ods. 7 zmluvy dohodli poplatok za I. upomienku a poplatok za každú ďalšiu upomienku, po zmene sadzobníka od 1.4.2017 bola výška poplatkov stanovená na „skutočné náklady“.

9. Z oboznámených listín súd zistil, že VÚB, a.s. ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 16.1.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere „flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva o spotrebiteľskom úvere“, „úverová zmluva“). Na základe úverovej zmluvy poskytol veriteľ žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 3.500 Eur, ktorý úver sa žalovaný zaviazal veriteľovi splácať v 83 mesačných splátkach po 79,07 Eur (z toho splátka poisťného 2,84 Eur), splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, počnúc 20.2.2015 so splatnosťou poslednej splátky dňa 20.12.2021, pri úrokovej sadzbe 19% ročne. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 20,84%, a priemerná hodnota RPMN vo výške 17,33%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v sume 6.326,75 Eur, lehota splatnosti 84 mesiacov. Podľa časti I bodu 5 úverovej zmluvy v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s obchodnými podmienkami vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade s obchodnými podmienkami, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie vyzvaný. VÚB, a.s. výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 16.9.2019 oznámil žalovanému, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX z dôvodu, že žalovaný napriek výzve veriteľa nezaplatil dlžné splátky riadne a včas. Veriteľ vyzval žalovaného, aby celkovú pohľadávku z úverovej zmluvy v sume 2.555,86 Eur uhradil na označený účet.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka stanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

17. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi VÚB, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vznikol občianskoprávny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. Na základe tejto zmluvy veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 3.500 Eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť veriteľovi úver spolu s úrokmi v dohodnutých mesačných splátkach. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný obsah zmluvy, jej formulárových obchodných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že veriteľ vzorový text zmluvy, obchodných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní pôžičiek iným spotrebiteľom. Žalovanému poskytol pôžičku veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejmé aj z jeho označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu. Z obsahu úverovej zmluvy je zrejmé, že sa jedná o spotrebiteľský úver a teda na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Veriteľ poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Opak žalobca netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Žalobca žalobou uplatnil proti žalovanému nárok na peňažné plnenia vyplývajúce z tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

23. Súd skúmal, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy o úvere. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitimáciu od zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020. Prejav vôle VÚB, a.s. postúpiť pohľadávku z úverovej zmluvy zo dňa 16.1.2015 na žalobcu vyplýva z predloženej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, prílohy k nej, ako aj z oznámenia VÚB, a.s. zo dňa 20.9.2021 o postúpení pohľadávky adresovaného žalovanému. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ustanovuje podmienky, za akých možno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou (žalobca). Prvá veta uvedeného zákonného ustanovenia definuje dve takéto podmienky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Ak tieto podmienky kumulatívne splnené nebudú, zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018). Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 1.2.2023 poukázal na výzvu banky zo dňa 31.7.2019 spolu s podacím hárkom, potvrdením Slovenskej pošty, a.s. o jej doručení žalovanému a poukázal aj na výzvu banky zo dňa 16.9.2019 s fotokópiou poštovej zásielky a potvrdením Slovenskej pošty, a.s. o jej doručovaní žalovanému. Vzhľadom na záväzný právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoCsp 11/2023-159 zo dňa 18.10.2023 musel súd konštatovať, že obidve podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách boli splnené. Banka výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 16.9.2019, ktorá bola doručená žalovanému fikciou doručenia zosplatnila predmetný spotrebiteľský úver a zároveň vyzvala žalovaného na zaplata dlhu v lehote 7 dní od doručenia výzvy. Uvedenou výzvou bol žalovaný upozornený na omeškanie so splácaním dlhu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., pričom podľa názoru Krajského súdu v Trenčíne nie je potrebné, aby výzva obsahovala upozornenie žalovaného na možnosť postúpenia pohľadávky. Z tvrdení žalobcu, ktoré žalovaný nerozporoval vyplynulo, že žalovaný poslednú úhradu titulom úveru vykonal dňa 1.8.2019, a teda bolo preukázané, že v čase postúpenia pohľadávky na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 bol žalovaný v omeškaní nepretržité dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením peňažného záväzku voči banke. Zmluva o postúpení pohľadávky je teda platná, a na základe nej žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému na zaplata nesplateného zostatku spotrebiteľského úveru z predmetnej zmluvy o úvere.

24. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere ukladal pôvodnému veriteľovi (VÚB, a.s.) ako dodávateľovi aj povinnosti v súvislosti s posudzovaním schopnosti žalovaného - spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V spojitosti s posudzovaním bonity spotrebiteľa zákon na dodávateľa kladie zvýšené nároky. Povinnosťou dodávateľa je posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Postup dodávateľa stanovuje zákon. Aktívny má byť dodávateľ, ktorý je podľa zákona povinný vyžiadať od spotrebiteľa potrebné údaje o jeho pomeroch a potom s odbornou starostlivosťou (tak ako ju definuje zákon) posúdiť bonitu spotrebiteľa. V danom prípade žalobca uviedol relevantné skutkové tvrdenia, ktorými popísal, akým spôsobom banka zisťovala, overovala, posudzovala bonitu žalovaného. Uviedol, že banka vychádzala z toho, že žalovaný bol slobodný, nemal vyživovaciu povinnosť k deťom, býval u rodičov, žalovaný uviedol, že spláca iné úvery v splátkach vo výške 108 Eur mesačne, žalovaný dosahoval zo zamestnania priemerný mesačný príjem 500 F. za posledné tri mesiace. Banka zohľadnila životné náklady žalovaného vo výške životného minima v sume 198,09 Eur mesačne, ktorá zodpovedá sume životného minima na jednu plnoletú fyzickú osobu platnej ku dňu uzavretia úverovej zmluvy v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime. Tieto údaje o čistých mesačných príjmoch a výdavkoch, rodinných pomeroch žalovaný uviedol v žiadosti o úver zo dňa 13.1.2015. Banka žalovaným tvrdené úverové zaťaženie overila dopytom do úverového registra, čo je preukázané predloženým výstupom z nahliadnutia do úverového registra zo dňa 13.1.2015, v ktorom sú k dátumu nahliadnutia zaevidované dva úvery žalovaného, ktoré je žalovaný povinný splácať v mesačných splátkach vo výške 24 Eur a 86 Eur, t.j. spolu vo výške 110 Eur mesačne. Tvrdený mesačný príjem žalovaného overila banka cestou Sociálnej poisťovne, čo bolo preukázané z odpovede Sociálnej poisťovne zo dňa 13.1.2015, v zmysle ktorej k dátumu odpovede dosahoval žalovaný priemerný vymeriavací základ za posledné tri mesiace aspoň 625 Eur. Pri vyhodnotení platobnej schopnosti žalovaného banka od čistého mesačného príjmu žalovaného 500 Eur odrátala jeho mesačné peňažné záväzky (úverové splátky v sume 110 Eur) a sumu životného minima 198,09 Eur s tým, že výsledok v sume 191,91 Eur postačoval na úhradu mesačnej splátky dojednávaneho úveru (79,07 Eur). Pôvodný veriteľ teda v súlade s ustanoveniami § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. vynaložil odbornú starostlivosť pri skúmaní schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver.

25. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere vyžadoval, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme spĺňala prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r), y) Zákona č. 129/2010 Z.z. , ktorých prítomnosť v zmluve zákon účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy vyžadoval pod následkom bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru v prípade ich absencie v zmluve o úvere. Zmluva teda obsahovala uvedenie druhu spotrebiteľského úveru, označenie zmluvných strán, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, obsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom boli uvedené všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, obsahovala aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedením týchto údajov do zmluvy mohol žalovaný možnosť poznať rozsah svojho peňažného záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy.

26. Žalovaný nepopieral, že s veriteľom VÚB, a.s. uzatvoril uvedenú zmluvu o úvere a že na základe nej mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 3.500 Eur. Žalovaný nerozporoval ani to, že titulom úveru veriteľovi uhradil celkovú sumu 3.739,43 Eur a to viacerými platbami od 23.2.2015 do 1.8.2019, ktoré rozpisal žalobca v špecifikácii postúpenej pohľadávky.

27. Právny predchodca žalobcu (banka) využil oprávnenie dojednané v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v ustanovení časti I bodu 5 zmluvy o úvere a úver predčasne zosplatnil pre neuhradenie splátky splatnej dňa 20.5.2019, pričom ku dňu predčasného zosplatnenia úveru vykonaného oznámením zo dňa 16.9.2019 bol žalovaný v omeškaní s úhradou tejto splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Úhrada v sume 85,09 Eur zo dňa 13.5.2019 bola veriteľom započítaná na doplatenie predchádzajúcej neuhradenej splátky úveru, ako to vysvetlil žalobca v jeho podaní zo dňa 30.1.2023. Oznámenie o predčasnom zosplatnení zo dňa 16.9.2019 bolo doručované doporučenou poštou na adresu žalovaného G. H. XXXX/XX, C. D. E. uvedenú v zmluve o úvere, pričom si zásielku nevyzdvihol v odbernej lehote, čo je zrejmé z predloženej fotokópie poštovej obálky. Žalovaný bol bankou na možnosť predčasného zosplatnenia úveru predtým upozornený v liste banky zo dňa 31.7.2019, ktorého doručovanie na adresu žalovaného uvedenú v úverovej zmluve a prevzatie zásielky žalovaným vyplýva z potvrdenia o doručení zo systému sledovania zásielok slovenskej pošty. Preto mal súd za to, že boli splnené podmienky, ktoré ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyžaduje pre platné zosplatnenie úveru. Došlo teda k platnému predčasnému zosplatneniu úveru.

28. Žalobca, ktorý pohľadávku s jej príslušenstvom nadobudol postúpením od pôvodného veriteľa má voči žalovanému nárok nielen na vrátenie istiny úveru poskytnutého vo výške 3.500 Eur ale aj nárok na úhradu zmluvne dohodnutých úrokov z úveru. Celkové náklady spojené s úverom predstavujúce zmluvnú úroky z úveru boli v sume 2.826,75 Eur. Z úhrad žalovaného započítal pôvodný veriteľ na zmluvné úroky sumu 2.534,59 Eur, a neuhradené ostali úroky v sume 292,16 Eur (2.826,75 Eur - 2.534,59 Eur). Pôvodný veriteľ započítal z úhrad žalovaného na istinu úveru sumu 1.134,98 Eur a istina ostala neuhradená v sume 2.365,02 Eur. Žalovaný bol povinný v zmysle úverovej zmluvy veriteľovi platiť aj poplatky za poistenie vo výške 2,84 Eur mesačne, ktoré mu veriteľ podľa špecifikácie postúpenej pohľadávky vyúčtoval v celkovej sume 53,96 Eur za obdobie od februára 2015 do septembra 2016, kedy bolo na základe dodatku k zmluve o úvere zo dňa 7.9.2016 zrušené pristúpenie žalovaného k poisteniu schopnosti splácať úver. Preto veriteľ dôvodne časť úhrad v sume 53,96 Eur započítal na tieto poplatky za poistenie v sume 53,96 Eur.

29. Príslušenstvom pohľadávky sú aj neuhradené úroky z omeškania. Veriteľovi vznikol nárok na túto zákonnú sankciu v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaný sa omeškal s úhradou peňažného dlhu. V zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V čase vzniku omeškania žalovaného s úhradou splátok ako aj v čase, keď došlo k predčasnému zosplatneniu úveru základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola vo výške 0%, a teda úrok z omeškania po pripočítaní 5% predstavuje 5% ročne. V tejto sadzbe a v súlade s uvedenými právnymi predpismi pôvodný veriteľ vyúčtoval žalovanému úrok

z omeškania do zosplatnenia úveru v sume 2,36 Eur, a z neho časť v sume 0,40 Eur bola uhradená platbami žalovaného a neuhradená časť činí 1,96 Eur, a pôvodný veriteľ vyúčtoval žalovanému aj úrok z omeškania po zosplatnení úveru, t.j. od 16.9.2019 do 8.9.2021 (za 712 dní omeškania), pri sadzbe 5% ročne z neuhradenej istiny 2.365,02 Eur, teda úrok z omeškania v sume 233,87 Eur. Celkovo neuhradený úrok z omeškania do 8.9.2021 predstavuje sumu 235,83 Eur (1,96 Eur + 233,87 Eur). Žalobca má nárok aj na úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy istiny za ďalšie ním uplatnené obdobie od 18.9.2021 až do zaplatenia istiny.

30. Súd poukazuje na to, že v sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada vyjadrená v čl. 8 CSP ako aj v § 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP, v zmysle ktorých sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak účastník nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočností rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Neunesenie bremena tvrdenia bude mať pre účastníka väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie (rovnako aj rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 285/2008 zo dňa 24.2.2010, sp. zn. 3MCdo 6/2010 zo dňa 22.9.2010). Podľa § 150 ods. 2 CSP na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia. V danom prípade napriek výzve súdu na doplnenie skutkových tvrdení ohľadom oprávnenosti účtovaných poplatkov za upomienky žalobca neunesol bremeno tvrdenia. Žalobca v jeho podaniach zo dňa 30.1.2023 a 3.1.2024 poskytol súdu neúplné všeobecné tvrdenie o tom, že celkovo boli vyúčtované poplatky 15,50 eur za upomienky a že pôvodný veriteľ a žalovaný si v zmysle čl. I ods. 7 zmluvy dohodli poplatok za I. upomienku a poplatok za každú ďalšiu upomienku, po zmene sadzobníka od 1.4.2017 bola výška poplatkov stanovená na „skutočné náklady“. Z týchto tvrdení nijako nevyplýva to, že v akej výške boli žalovanému vyúčtované jednotlivé poplatky za upomienky, za omeškание úhrady s ktorou mesačnou splátkou úveru boli poplatky vyúčtované a kedy. Súd tak nemohol preskúmať, či veriteľ účtoval poplatky podľa zmluvy a ak áno, súd nemohol posúdiť, či toto plnenie je uplatnené na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žalobca tak znemožnil súdu oddeliť plnenie dovolené od nedovoleného plnenia. Ak malo ísť o skutočné náklady spojené s upomienkou, žalobca neunesol bremeno tvrdenia, keďže neuviedol, kedy odoslal pôvodný veriteľ upomienku žalovanému, náklady v akej výške mu s tým vznikli, o aký druh nákladov šlo (poštovné, papier, toner, či iné), a žalobca ani nepreukázal vznik týchto nákladov. Súd nie je povinný tieto skutkové tvrdenia žalobcu dedukovať sám z listín predložených žalobcom. Podľa § 132 ods. 2 CSP platí, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Preto mal súd za to, že veriteľ nedôvodne započítal z úhrad žalovaného sumu 15,50 Eur na poplatky za upomienky. Súd potom úhrady žalovaného v tejto sume 15,50 Eur, započítal na istinu úveru, ktorej neuhradená výška predstavuje sumu 2.349,52 Eur (2.365,02 Eur -15,50 Eur).

31. Súd musel z úradnej povinnosti podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z.z. účinného od 5.12.2018 skúmať či právo uplatnené zo spotrebiteľskej zmluvy proti žalovanému nie je premlčané, pretože žaloba bola na tunajší súd podaná za účinnosti daného zákonného ustanovenia. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je zrejmé, že za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa peňažného plnenia domáha na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere proti žalovanému, ktorý pri dojednávaní zmluvy vystupoval v pozícii spotrebiteľa, premlčanie bolo podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka posúdené podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, upravujúcich premlčanie práva. Zákon č. 129/2010 Z.z. neobsahuje úpravu premlčania práva. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Jednotlivé splátky sa premlčujú vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie osobitne odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej zo splátok. Ako bolo vyššie uvedené najstaršia splatná a neuhradená splátka bola splatná dňa 20.5.2019. Trojročná premlčacia doba ohľadom tejto splátky, začala plynúť dňa 21.05.2019, plynula bez prerušenia a uplynula by dňa 20.5.2022, no žaloba bola na súd podaná dňa 10.5.2022, teda pred uplynutím premlčacej doby. Uvedená splátka ani nasledujúce neuhradené splátky tak premlčané nie sú. Úver bol predčasne zosplatnený pre nesplnenie uvedenej splátky splatnej 20.5.2019. Premlčacia doba ohľadom zosplatneného zostatku úveru v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka a judikatúry Najvyššieho súdu SR (napr. uznesenie sp. zn. 5Cdo 224/2021 zo dňa 30.11.2022) začala plynúť po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky splatnej 20.5.2019, teda 20.8.2019, a je potom zrejmé, že koniec premlčacej doby

by pripadol na 20.8.2022, no žaloba bola na súd podaná dňa 10.5.2022, teda pred uplynutím premlčacej doby. Nárok nie je premlčaný v žiadnom rozsahu.

32. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti súd výrokom I. konanie podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil v časti o zaplatenie riadnych úrokov v sume 808,83 Eur z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti žalobcom, s čím žalovaný nevyjadril nesúhlas, výrokom II. zaviazal žalovaného zaplatiť peňažnú pohľadávku z úverovej zmluvy v celkovej sume 2.877,51 Eur (istina 2.349,52 Eur + úroky z omeškania 235,83 Eur + zmluvné úroky 292,16 Eur) spolu so zákonným úrokom z omeškania 5% ročne z neuhradenej istiny úveru 2.349,52 Eur od 18.9.2021 až do jej zaplatenia, výrokom III. žalobu ako nedôvodnú vo zvyšku (o zaplatenie sumy 15,50 Eur) zamietol.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 256 ods. 1 CSP Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

36. Žaloba bola vzatá späť v časti o zaplatenie riadnych úrokov v sume 808,83 Eur (21,85% zo žalobou uplatnenej sumy 3.701,84 Eur), no žalobca netvrdil, žeby tento procesný úkon učinil pre správanie sa žalovaného, a preto v tejto časti žalobca procesne zavinil zastavenie konania a v zmysle § 256 ods. 1 CSP vzniklo žalovanému právo na náhradu trov zastavaného konania. Súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 2.877,51 Eur, čo zo žalobou uplatnenej sumy 3.701,84 Eur predstavuje 77,73% a úspech žalobcu v konaní a v tejto časti vzniklo žalobcovi v zmysle § 255 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania. Súd žalobu zamietol v časti o zaplatenie sumy 15,50 Eur, ktorá zo žalobou uplatnenej sumy 3.701,84 Eur predstavuje 0,42% a úspech žalovaného v konaní a v tejto časti vzniklo žalovanému právo na náhradu trov konania. Preto vzhľadom na zásadu úspechu a zásadu zodpovednosti za zastavenie konania vzniklo prevažne úspešnému žalobcovi podľa § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania v rozsahu 55,46% (77,73% - 21,85% - 0,42%). Súd potom podľa § 262 ods. 1 CSP výrokom IV. vyslovil, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 55,46% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.